

PESME ZA DECU

ZMAJEVA RIZNICA

Jovan Jovanović
ZMAJ

SADRŽAJ

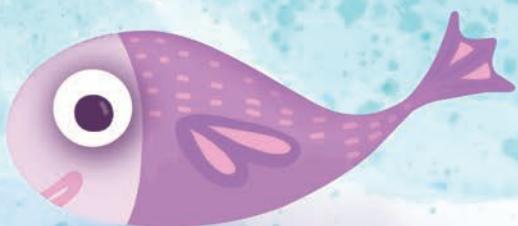
Lepa reč	11
Mali konjanik	12
Dva zeca	14
Evo naših lasta	16
Kako bi to stajalo	18
Pera kao doktor	20
Veselje u ritu	22
Mali brata	24
Pačija škola	26
Plivač i žaba	29
Mali Jova	30
Materina maza	32

Nećeš, lijo, šta si htela!	34
Uf!	37
Aratos takve ljubavi	38
Leni Rava	40
Mali filozof	42
Kupanje	43
Zašt' je vojska učutala	46
Vrabac i mačka	48
Mali div	51
Čupoglavac iz kutije	53
Pesma o Maksimu	54
Dete i leptir	58
Naš junak	60
Žaba čita novine	62
Ala su to grdne muke...	64
Dobri susedi	66
Brodari na vezanom čamcu	68
Vetar	70

Patak i žabe	72
Svet	74
Hvala	76
Koje je bolje	78
Zeka, zeka iz jendeka!	81
Veverica	82
Pera i njegov Karo	84
Zimska pesma	86
Mačak ide mišu u svatove	88
Konj i vrabac	90
Neće mačka da se igramo	92
Ćuran i vrabac	94
Četiri mačke	96
Lupež i pas	98
Čvorak	100
Pazi šta činiš	102
Kiša	104
Koncert	105

Prekomernost	106
Vivak	108
Sadi drvo	110
Gaša	112
Veče	114
Deda i unuk	116
Ptica u kavezu	118
Ciganin hvali svoga konja	120
Kod mačke na časti	124
Mala	127
Čitaju	128
Sunce i vетар	130
Lakoumna štuka	132
Deda i unuka	134
Kad bi...	136
U mraku	139
Napomena materi	141
Na slavi kod lava	142

Magarac i frula	144
Srda	147
Aca guščar	148
Strašilo	150
Slon	152
Istina	156
Laž	157
Stihovi za dopunjavanje	158

LEPA REČ

Jedna lepa, blaga reč
pre će ganut' srca tvrda,
učiniće više nego
ceo rečnik, pun pogrda.

MALI KONJANIK

Điha, điha, četir' noge,
sve četiri krute!
Điha, điha, mi idemo
na daleke pute!

Sedlo mi je od marame,
uzda od kanapa,
a bič mi je od očina
prebijena štapa.

Rago jedna, baš si lena,
zar te nije sram!
Ač' kad nećeš ti da skačeš,
ja ću cupkat' sam.

DvA
ZECA

Sedela je bez brige
naša mala Mira,
ručala je lepo
iz svojeg tanjira.

Blizu naše Mirice,
tu se premetalio
veselo i čilo
jedno zeče malo.

Sve dok jedno za drugo
nisu ništa znali,
veseli su bili
ovi naši mali,

Al' kad spazi Mirica
zeku pored sebe,
sva se usplahiri,
srce joj zazebe.

Al' kad zeka opazi
ovo strašno dete,
potrese ga drhat
od glave do pete.

Mira bi da pobegne,
al' kuda i kome?
I zeca je stegô strah
pa človi pred njome.

Uh, goleme nevolje!
Uh, goleme bede!
Izbečenim očima
jedno drugo glede.

EVO LASTA

Evo idu, kao zvani,
naši lanjski sukućani.
Evo naših lasta mili',
baš smo vas se zaželili.
Hod'te, hod'te, ptice vite,
da s' od puta odmorite!

NAŠIH

Hod'te, hod'te, gosti moji,
vaše staro gnezdo stoji!
Porušit' ga nismo dali,
mi smo vam ga sačuvali.
Ne idite drugoj strani,
hod'te k nama kô i lani!

Pod našim je krovom mirno,
niko nije u vas dirnô.
Mi pevamo i igramo,
al' se nikad ne svađamo.
Živećemo u radosti -
dobro došli, naši gosti!

KAKO BI

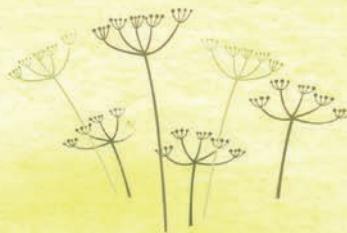
Kako bi to stajalo
kad bi čovek zreo
najedared seo
na drvena hata -
pa da se klimata?

Kako bi to stajalo
kad bi stari deka
napio se mleka
pa zavijen u jastučak -
prespavao ručak?

TO STAJALO

Ќако би то стјало
kad bi mesto ђака
сpreмala se baka
da u školu пођe -
меđu decu дођe?

Ќако би то стјало?
Pogodit' je vrlo lako.
Stajalo bi isto tako
kô što стоји Крžljavićу Ljubi -
cigara u zubi!

PERA

KAO DOKTOR

„Gospodine doktore,
zvala sam vas amo,
lutka mi je bolesna,
gleđajte je samo.

Pipnite joj obaze,
pipnite joj čelo,
meni se bar čini,
užasno je vrelo!“

Doktor sedi ukočen
sa ozbiljnim mirom,
pipa bilo lutkino,
pa drma šeširom:

„Influenca velika,
al' umreti neće,
nemojte je ljubiti
da na vas ne pređe.

Lek ču joj propisati,
prašak svakog sata,
uz to nek je protrlja
vaša baba Nata.

Limunadu pravite
u vel'kim čašama,
ako joj se ne pije,
popiću ja s vama.“

VESELJE

U ritu je sjala
mesečina blaga,
jest, ona je pala
kao nova snaga;

prosula se kao
neko staro vino -
žaba reče patki:
„Hajd' da s' veselimo!“

Te je lepe reči
i kornjača čula
i po njoj se neka
radost razasula;

pa za časak tili
kolo se uhvati.
Tako, moji dragi,
vesela vam mati!

URITU

Igraju kroz trsku,
igraju kroz situ;
lepo je veselje,
lepo je u ritu.

Gde se kolo hvata,
znak je bratske slove -
kad zaigra srce,
igrajte i noge!

A da l' ima svirke?
I svirka se čuje.
Čujem čisto i ja -
ta komarci zuje.

Igrajte! Zamerke
nema ni najmanje.
Slađe je igranje
nego tugovanje.

MALI

BRATA

Dočepô se mali brata
očevoga sata,
a sat je od zlata
pa ima i vrata,

ALA JE TO LEO!

Ā na uvo kad ga metne,
tad se čuje neka zveka,
sat govori: tika-taka!
Brata misli: hoće mleka.

ALA JE TO MUĐRO!

Zalio ga slatkim mlekom
nekoliko puti,
brata misli: sat se najô
pa sad zato čuti.

AL' SE RAZUMEMO!

Sad su puni obadvoje,
i satić i brata,
obadvoje sada čute.
Ā kad dođe tata,

AL' ĆE BITI GUŽVE!

PAČIJA ŠKOLA

„Jeste l' čuli, kumo,
verujte, bez šale
otvara se škola
za pačiće male.“

Svi pačići došli,
na klupama stoje,
stari patak metnô
naočare svoje.

Tako je i bilo,
verujte, bez šale
otvorila se škola
za pačiće male.

Sve ih je upisô
u katalog, male,
pa ih je prozivô –
verujte, bez šale.

Pa se onda šetô
s ozbiljnošću krutom;
učio ih učio
i knjigom i prutom.

Učio ih, učio
od srede do petka,
al' se nisu odmakli
dalje od početka.

Nije bilo uspeha
učiteljskom trudu,
cela muka njegova
ostade zaludu.

Ništa više ne nauči
pačurlija ta,
nego što je i pre znala:

GA, GA, GA, GA, GA!

PLIVAČ I ŽABA

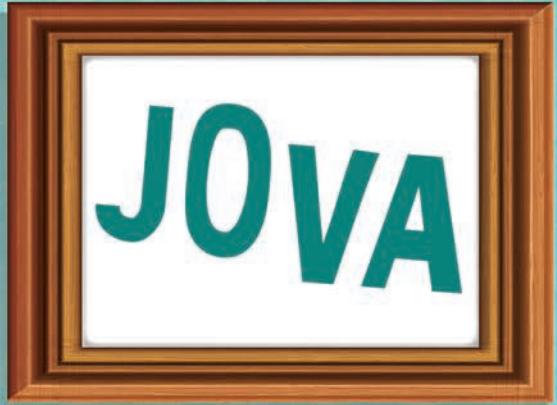
Gledala je jedna žaba
iz prikrajka, iz blizine,
kako neko hitro momče
vešto skače s trambuline.

Pa mu reče: „To je lepo
što si tako vešt i čio.
Lepo, krasno! Ali' to, majde,
od mene si naučio!“

Momak na to: „Istina je,
ti si majstor posla toga;
i što j' dobro, nije stidno
naučiti - ma od koga!“

MALI

JOVA

Mali Jova jedio se
što je tako mali,
popeo se na stolicu
pa se, visok, hvali.

Jedio se mali Jova
što nema brkova,
nagario nausnice:
„Sad sam čika Jova!“

Mali Jova silom htede
da je čovek stari,
pa metnuo preko nosa
neke naočari.

Od kudelje napravio
dugu sedu bradu,
a ogrnô dedin prsluk
da ga ne poznadu.

P' onda reče: „Poč mi dajte,
vi, koji ste mali!“
A drugovi, kad videše,
svi ga ismejali.

Mali Jova pokunji se
od srama i stida,
a evo ti starog dede,
pa mu prsluk skida:

„Dole, Jovo, sa stolice,
skidaj naočari,
utri brke, skinu bradu,
ti još nisi stari!

Svašta ima svoje vreme,
onda lepo liči,
što j' od Boga kome dato,
nek se time diči!“

MATERINA MAZA

Ima dete u selu,
ime mu je Laza,
al' ga zovu drukčije:
materina maza.

Kad sva deca ustanu,
on i onda spava,
kad ga zovu u školu,
njega boli glava.

Kad ustane, ne ume
da se sam obuče,
ne sme da se umije,
ište vode vruće.

Kad ga žulji cipela,
on cipelu tuče,
tad ga ruka zaboli
pa onda jauče.

Kad mu dadu jabuku,
on bi hteo šljiva,
kad mu pruže pogaču,
onda bi koljiva.

Kad se malo ogrebe,
plače i zapeva:
„Jao, jao, pomagaj,
iziće mi creval!“

Kad je suvo, zamesi
blata pa se kalja,
kad ga mati pokara,
legne pa se valja.

Pa zato ga ne zovu
po imenu Laza,
većem jadno, žalosno:
materina maza!

Kad mu uspu tarane,
on bi jeo riba,
kad se ribe najede,
tad ga boli tiba.

NEĆEŠ, LIJO,

Dve su patke živovale
na obali nekog rita,
gde je nikla razna trska,
krasan rogoz, vita sita.

Tu je njima dobro bilo,
imale su, barem, mira;
niko nije dolazio
da im smeta, da ih dira.

Povetarac čarkao je
svojim mekim dahom tihim,
žabe su im kreketale,
a komarci pevali im.
Letele su kud im volja,
uvek skupa, nerazdvojno –
jednom reči: živele su
skromno ali zadovoljno.

ŠTA SI HTELA!

Ne beše im dugo vreme,
torokat' su mnogo znale,
pa se tako jednog dana
oko nečeg sporečkale.

Jedna patka drugoj reče:
„Bež' od mene, ti si luda!“
Tu uvredu druga patka
nije mogla da proguta,
pa razmahnu oba krila,
a kljun spreman da ubode.

To spazila teta-lija,
pa joj viknu: „Tako, rode!
Udri samo, ti si jača,
nemoj čekat' psovke nove,
ne daj nikad lošem na se,
ne daj da te ludom zove!“
Dotrčala lija bliže
da se bitkom njinom sladi,
a u sebi hulja misli:
„Biće čara mojoj gladi!“

Ali' patke su mudre bile,
zglednuše se pomirljivo,
pa govore dušmaninu:
„Pravila si račun krivo.

Ne treba nam tvog saveta,
razumemo želje tvoje;
ako smo se sporečkale,
mi smo zato ipak svoje.
Što je bilo, sad je prošlo,
mi praštamo jedna drugoj;
a ti traži luđe stvore
pa se njinim mesom ugoj!“

I poskoči jedna patka
pa u vodu bućnu čila,
a druga je istog trena
u visinu odletila.

Osta lija jadna, gladna,
zabrinuta, nevesela.
A naslov je ove pesme:
**NEĆEŠ, LIJO,
ŠTA SI HTELA!**

UFI!

Uf, muzike gadne,
uf, sramote velje!
Gledaj kako plaču,
kako se krevelje!

Pružite im ogledalo,
nek vide izreda
da l' to deci dolikuje,
kako to izgleda.

Nit ih kogod psuje,
nit im čini žao.
Zašto onda plaču?
- A ko bi ih znao!

Nit su gladni, žedni
nit ih štogod boli,
takve knjeze niko,
baš niko ne voli.

Od ovakvih lica
svi se živi klone.
Ovakvoj se deci
ne daju bombone.

ARATOS TAKVE LJUBAVI

Sestra Jeca
i njen bratac Neca
dobili su zeca.
Sestra Jeca
i njen bratac Neca
baš su luda deca!

Već ne znaju šta će s njime
u vel'koj radosti;
vuci tamo, vuci amo -
pucaju mu kosti.

Zeca vole - ali kako?
Da je zecu naopako:
bratac za rep vući stade
da mu vode dade;
za uši ga vuče seka
da mu dade mleka.

Teško zeki kad je pao
u te četir' šake!
Pa se mora ratosiljat'
i ljubavi take!